Európai Parlament
2014-2019

Plenárisülés-dokumentum

B8-0853/2016 }
B8-0855/2016 }
B8-0862/2016 }
B8-0863/2016 } RC1

4.7.2016

KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az eljárási szabályzat 128. cikkének (5) bekezdése és 123. cikkének (4) bekezdése alapján

a következő képviselőcsoportok állásfoglalási indítványai helyébe lép:
GUE/NGL (B8-0853/2016)
PPE, S&D, ECR, ALDE (B8-0855/2016)
EFDD (B8-0862/2016)
Verts/ALE (B8-0863/2016)

a bálnavadászat 2015–2016-os szezonban történő újrakezdésére vonatkozó japán döntésről
(2016/2600(RSP))

Renate Sommer
a PPE képviselőcsoport nevében
Renata Briano, Doru-Claudian Frunzulică
az S&D képviselőcsoport nevében
Julie Girling
az ECR képviselőcsoport nevében
Frédérique Ries
az ALDE képviselőcsoport nevében
Anja Hazekamp, Stefan Eck, Anne-Marie Mineur, Merja Kyllönen, Kateřina Konečná, Jiří Maštálka, Malin Björk, Tania González Peñas, Estefanía Torres Martínez, Miguel Urbán Crespo, Lola Sánchez Caldentey, Xabier Benito Ziluaga
a GUE/NGL képviselőcsoport nevében

Linnéa Engström, Benedek Jávor, Bart Staes
a Verts/ALE képviselőcsoport nevében
Marco Affronte, Piernicola Pedicini, Eleonora Evi, Isabella Adinolfi, Rolandas Paksas
az EFDD képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása a bálnavadászat 2015–2016-os szezonban történő újrakezdésére vonatkozó japán döntésről
(2016/2600(RSP))

Az Európai Parlament,

– tekintettel a Nemzetközi Bálnavadászati Bizottságnak (IWC) a kereskedelmi célú bálnavadászat vonatkozásában zéró fogási kvótáról szóló, 1986-ban hatályba lépett megállapodására (a „moratórium”),

– tekintettel a 2014. szeptemberében rendezett 65. ülésén a Nemzetközi Bálnavadászati Bizottság által elfogadott 2014-5. sz. határozatra,

– tekintettel a Biológiai Sokféleség Egyezménykeretében elfogadott, a biológiai sokféleségre vonatkozó aicsi célkitűzésekre,

– tekintettel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvre (élőhelyvédelmi irányelv)[1],

– tekintettel a bálnavadászattal kapcsolatos közösségi fellépésről szóló 2009. február 19-i állásfoglalására[2],

– tekintettel a Nemzetközi Bíróság 2014. március 31-i, a Déli-sarkvidéken folytatott bálnavadászat ügyében hozott ítéletére (Ausztrália kontra Japán: Új-Zéland intervenciója),

– tekintettel az Unió által 2015 decemberében aláírt, a déli-óceáni bálnavadászatnak a tudományos kutatási célú új bálnavadászati program (NEWREP-A) keretében történő, Japán általi újraindításával kapcsolatos demarsra,

– tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel a bálnaállományok kihalásának megakadályozása és helyreállításuk lehetővé tétele érdekében a Nemzetközi Bálnavadászati Bizottság (IWC) 1982-ben moratóriumot fogadott el valamennyi kereskedelmi célú bálnavadászat tekintetében, amely még mindig hatályban van; mivel a bálnavadászat szabályozásáról szóló nemzetközi egyezmény egyedi rendelkezéseket tartalmaz, melyek lehetővé teszik korlátozott számú bálna szigorúan tudományos céllal történő vadászatát, és ez „különleges engedéllyel történő bálnavadászat” néven ismert;

B. mivel a moratórium ellenére számos országban továbbra is folyik a kereskedelmi célú bálnavadászat gyakorlata; mivel a moratórium bevezetése óta a különleges engedéllyel történő, állítólagosan tudományos célú bálnavadászat során leölt állatok száma valójában nőtt; mivel Japán évtizedek óta folytat ilyen különleges engedélyhez kötött bálnavadászatot;

C. mivel az 1986-ban hatályba lépett nemzetközi tiltás ellenére Japán folytatta a

[1] HL L 206., 1992.7.22., 7. o.
[2] HL C 76. E, 2010.3.25., 46. o.

bálnavadászatot, és 2014-ig több mint 20 000 bálnát[1] ölt le;

D. mivel a bálnavadászat komoly szenvedést okoz az egyes állatoknak, és veszélyezteti a bálnapopulációk egészének védettségi helyzetét;

E. mivel valamennyi nagy bálnafaj szerepel a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) I. mellékletében;

F. mivel 2014. március 31-i ítéletében az NB elrendelte a Japánban a JARPA II program alapján folytatott éves bálnavadászat felfüggesztését, a„tudományos érték hiányára” hivatkozva, valamint azért, mert a kiadott engedélyeket Japán állításaival ellentétben nem tudományos kutatás céljaira használták;

G. mivel a tudományos engedélyek lehetővé teszik a bálnahús értékesítését vagy felajánlását, holott a tudományos szükségletek tökéletesen ártalmatlan alternatívákkal is kielégíthetők; mivel a tudósok anélkül, hogy leölnék a bálnákat, DNS-mintavétellel és a távolból történő megfigyeléssel szert tehetnek a bálnákkal kapcsolatos ismeretekre;

H. mivel 2015 októberében Japán nyilatkozatott tett az ENSZ számára, melyben elismeri az NB joghatóságát, kivéve a tengerek biológiai erőforrásainak kutatása, megőrzése, kezelése vagy kiaknázása miatt vagy azzal kapcsolatban felmerülő viták tekintetében, kifejezetten kizárva azt, hogy az NB a jövőben vitathassa Japán különleges engedéllyel történő bálnavadászatra irányuló programját;

I. mivel 2015 novemberében a japán halászati ügynökség arról tájékoztatta a Nemzetközi Bálnavadászati Bizottságot, hogy a tudományos kutatási célú új bálnavadászati program (NEWREP-A) alapján újrakezdi a bálnavadászatot;

J. mivel Japán már több éve részt vesz a bálnahús és a bálnából készült termékek kereskedelmében, annak ellenére, hogy az emlős szerepel a CITES egyezmény I. mellékletében;

K. mivel a Nemzetközi Bálnavadászati Bizottság tudósokból álló szakértői testülete, amely megvitatta és felülvizsgálta a NEWREP-A programot, megállapította, hogy a javaslat nem bizonyította a halált okozó mintavétel szükségességét a kitűzött célok eléréséhez;

L. mivel elsődleges célként a biológiai sokszínűség védelmét kell kitűzni, beleértve ebbe a fajok megőrzését, mivel a bálnák (és a delfinek) vonatkozásában a közösségi álláspontot meghatározó uniós élőhelyvédelmi irányelv nem engedélyezi a kereskedelmi célú bálnavadászat újrakezdését egyetlen bálnaállomány tekintetében sem az Európai Unió vizein;

M. mivel az Unió és tagállamai bírálták Japánt a bálnavadászat újrakezdése miatt, továbbá azért, mert Japán nem tartja kellően tiszteletben a Nemzetközi Bíróság 2014. évi véleményében foglalt iránymutatást; mivel 2015 decemberében csatlakoztak Új-Zélandhoz a japán kormány elleni demars keretében;

N. mivel Japán az Unió stratégiai partnere, és a kétoldalú kapcsolat olyan közös értékeken

[1] https://iwc.int/total-catches

alapul, mint például a hatékony multilateralizmusba és a szabályokon alapuló nemzetközi rendbe vetett szilárd hit;

1. felszólítja Japánt, hogy állítsa le bálnavadász-tevékenységeit, és tartsa be az IWC következtetéseit;

2. határozottan támogatja a kereskedelmi bálnavadászatra vonatkozó általános moratórium fenntartását és a bálnából készült termékek nemzetközi kereskedelmére vonatkozó tilalmat; sürgeti az indokolatlan „tudományos célú bálnavadászat” megszüntetését, illetve támogatja jelentős méretű óceáni és tengeri térségek menedékhelyekké történő kijelölését, ahol mindennemű bálnavadászat határozatlan ideig tilos;

3. komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a bálnavadászatnak a NEWREP-A program keretében történő újrakezdése 333 csukabálna – köztük 200 vemhes nőstény – leölését tette lehetővé a Déli-óceánban a 2015–2016-os szezonban, továbbá hogy Japán közel 4000 bálna leölését tervezi a teljes 12 éves időszak során;

4. helyteleníti, hogy a bálnavadászat újrakezdésével Japán egyértelműen semmibe veszi a Nemzetközi Bíróság ítéletét; úgy véli, hogy vadászatok ezért sértik az IWC normáit, és aláássák a biológiai sokféleség és a tengeri ökoszisztémák védelmét; hangsúlyozza, hogy a valódi tudományos kutatáshoz nincs szükség a bálnák nagyarányú és rendszeres leölésére;

5. üdvözli, hogy az Unió csatlakozott a demarshoz, hogy ezzel Japán tudtára adja komoly aggodalmait; felszólítja a Bizottságot, az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ-t) és a Tanácsot, hogy szorgalmazza, hogy Japán teljesítse a tengeri emlősök védelmével kapcsolatos nemzetközi kötelezettségeit;

6. sajnálja, hogy Japán a diplomáciai demars és a széles körű nemzetközi tiltakozás ellenére nem vizsgálta felül döntését; sürgeti az Uniót és tagállamait, hogy tegyenek meg mindent a kérdés politikai párbeszéd révén és az IWC segítségével történő megoldása érdekében;

7. felszólítja a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy a gyakorlat felszámolása érdekében folyamatosan folytassanak párbeszédet Japánnal az állítólagosan tudományos célú bálnavadászat kérdéséről, kétoldalú és többoldalú csatornákon keresztül;

8. támogatja az IWC 2014-5. sz. határozatát, melynek értelmében előzetes nemzetközi – többek között az IWC tudományos bizottsága általi – felülvizsgálat nélkül nem adható ki további bálnavadászati engedély; sürgeti az IWC-t, hogy az NB ítéletét építse be munkagyakorlatába, és szabályait annak megfelelően igazítsa ki; felhívja a figyelmet arra, hogy sürgősen lépéseket kell tenni az IWC e tekintetben történő megerősítése érdekében, és felszólítja a tagállamokat, hogy az IWC következő, októberben megrendezendő ülésén sürgessék a szükséges határozatok meghozatalát;

9. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy amikor az IWC 2016 októberében sorra kerülő 66. ülése után elkészítik a bálnavadászatra vonatkozó frissített uniós közös álláspont tervezetét, olyan megközelítést alkalmazzanak, amely legalább annyira elővigyázatos, mint a jelenlegi közös álláspont (A Tanács határozata a bálnavadászat szabályozásáról szóló nemzetközi egyezménynek és jegyzékének módosításaira vonatkozóan az Európai Unió nevében, a hatáskörébe tartozó kérdéseket illetően, a Nemzetközi Bálnavadászati

Bizottság következő három ülésén képviselendő álláspont meghatározásáról – 2011/0221 (NLE));

10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Japán kormányának és parlamentjének.